

[Steenholdt]

interesser. Det tjener ikke Socialdemokratiet til ære. Det er nærmest undergravende for Socialdemokratiets troværdighed.

Til slut kan jeg godt sige, at jeg kunne tænke mig, at folketingspolitikere, som er imod hvalfangst i Grønland i almindelighed, prøver at leve som sælfanger og fisker i mindst en uge i Grønland og opretholde deres eksistens på fangst og fiskeri, så de kan forstå, hvordan det er at være afhængig af fangst og fiskeri og ikke af landbrug og husdyravl.

(Kort bemærkning).

Løvig Simonsen (S):

Jeg hæftede mig naturligvis ved hr. Steenholdts bemærkninger vedrørende Socialdemokratiet, og jeg skal derfor kort tilkendegive, for at der ikke skal være nogen misforståelser, at i den beretning, vi har afgivet, har vi klart præciseret, at vi støtter det grønlandske ønske og behov, også ud over den kvote, man har i dag.

Men ydermere har vi tilkendegivet, at vi mener, at Grønland og Færøerne bør have en mere selvstændig stilling, når man forhandler disse vigtige ting ved IWC.

Endelig skal jeg tilkendegive, at vi også gjorde opmærksom på, at vi ønsker ved fremtidige forhandlinger at komme ind i overvejelserne på et tidligere tidspunkt, så vi ikke igen skal have partipolitiske stridigheder om disse emner.

Jeg vil gerne sige, at jeg havde jo gerne set, at hr. Steenholdt havde udtrykt sig på samme urbane facon som hr. Rosing, men det kan man måske ikke forvente.

Jacob Lindenskov (S):

I den årlige rapport fra 1990 om den økonomiske udvikling på Færøerne har Statsministeriets rådgivende udvalg tegnet et dystert billede af situationen for vort samfund. Den følelige konjunkturedgang i de sidst forløbne 3 år har medført, at Færøerne for første gang i årtier må konstatere arbejdsløshed tillige med en vis udvandring, og situationen er mærkbar overalt i samfundet.

Udfordringen ligger nu i nye muligheder i fiskerierhvervet, prøvede som uprøvede. Foruden havbrugsproduktionen, der fortsat er under ekspansion, findes der andre erhvervsmuligheder, der vil udgøre et sundt grundlag for færøsk erhvervsudøvelse i tiden fremover. Færøerne har ofte før været ude for omslag i er-

hvervslivet, der har medført tilbageslag af meget alvorlig karakter. Således er det ikke ukendt at skulle satse delvis på en frist under ændrede vilkår. Vi er tvunget til at sadle om på mange felter. Dette er de vilkår, som en nation, der fuldt ud er afhængig af fiskeri og fiskeriproduktion, må undergive sig.

Der er nogle, om jeg så må sige, umistelige naturgoder, som gennem tiderne har vist sig at være bærende elementer for eksistensmulighederne på øerne i Atlanterhavet. Et af disse elementer findes i de ressourcer af liv, der findes i havet omkring vore øer, og som vi på forsvarlig måde har kunnet høste af uden utidig indblanding fra uvedkommende.

Vi har fra færøsk side kraftigt understreget, at principperne om bæredygtig udnyttelse af havenes ressourcer må gælde alle havets ressourcer og altså også hvaler og sæler. Vi mener absolut, at denne holdning også bør finde udtryk i Danmarks holdning i IWC, i Hvalfangstkommissionen, men vi har med beklagelse måttet konstatere, at denne holdning ikke har kunnet finde fodslag eller medhold hos et flertal i Folketinget, som vi ellers forudsatte ville støtte de holdninger, som Færøerne og Grønland har i spørgsmålet om udnyttelse af havets ressourcer. Dette er desto mere nedslående, som regeringen klart og tydeligt har tilkendegivet, at den støtter og respekterer de holdninger, som netop de dele af riget, der har interesse i disse fangster, står for.

Vi færinger og Færøerne har naturligvis den allerstørste interesse i, at havets ressourcer forvaltes forsvarligt, men vi har ingen interesse i at bevare hvalarter, der ikke er udryddelsestruede, som fredede arter og således omdanne Nordatlanten til et naturreservat. Det kan kun medføre stærkt forværrede eksistensmuligheder for de mennesker, der bor i de nordlige egne, og ødelæggelse af vores samfund.

Vi må fastholde, at vi ikke har dræbt et eneste dyr, der har været udryddelsestruet; det har vi selvsagt ingen interesse i. Situationen er i dag sådan, at folk, der ikke aner, hvad de snakker om, prøver at fortælle os, hvad vi skal gøre. Som en forhenværende islandsk fiskeriminister forleden sagde i et interview med ugebladet *The European*:

»Miljøorganisationerne langer altid ud efter de svage og de små hvalfangnationer som f.eks. Island og Færøerne. Japan, der er ver-